

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 17.3.2014
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o dani AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Ustanovení Smlouvy o fungování Evropské unie, která se týkají nejbližších regionů EU, mezi nimiž jsou Kanárské ostrovy, v zásadě nedovolují žádné rozdíly zdanění mezi místními produkty a produkty ze Španělska nebo z jiných členských států. Článek 349 SFEU však v případě nejbližších regionů předpokládá možnost zavedení konkrétních opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, jež ovlivňuje jejich sociální a hospodářskou situaci.

Rozhodnutím Rady 2002/546/ES ze dne 20. června 2002¹, přijatým na základě čl. 299 odst. 2 Smlouvy o ES, bylo Španělsku do 30. června 2014 povoleno uplatňovat osvobození od daně „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (dále jen „AIEM“) nebo její snížení u některých produktů, které byly vyprodukovány na Kanárských ostrovech. Seznam produktů, na které se vztahuje výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je stanoven v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve zdanění produktů z místní produkce a ostatních produktů nesmí podle druhu produktu překročit 5, 15 nebo 25 procentních bodů.

Rozhodnutí 2002/546/ES uvádí důvody, které vedly k přijetí těchto konkrétních opatření; patří mezi ně odlehlost, závislost na surovinách a energii, nutnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah místního trhu a nízká úroveň vývozní činnosti. Všechna tato znevýhodnění se projevují zvýšením produkčních nákladů, a tedy i prodejní ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, i při zohlednění nákladů na dopravu na Kanárské ostrovy. To by ztížilo zachování místní produkce. Konkrétní opatření, na něž se vztahuje rozhodnutí 2002/546/ES, jsou tedy zaměřena na posílení místního odvětví zvýšením jeho konkurenceschopnosti.

AIEM je nepřímá daň státu vybíraná jednorázově na dodávky zboží na Kanárských ostrovech. Základ daně u dováženého zboží vychází z celní hodnoty a u dodávek zboží producenty na Kanárských ostrovech z celkové částky protiplnění. Konkrétní opatření, na něž se vztahuje rozhodnutí 2002/546/ES, zavádějí formu diferencovaného zdanění, která bude výhodná pro místní produkci některých produktů. Toto daňové zvýhodnění představuje státní podporu, která vyžaduje schválení Komise; toto schválení bylo uděleno rozhodnutím o státní podpoře NN 22/2008.

Dne 16. listopadu 2010 předložilo Španělsko Komisi žádost o prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí 2002/546/ES o dva roky, takže by bylo datum ukončení jeho použitelnosti shodné s datem ukončení použitelnosti Pokynů k regionální podpoře na období 2007–2013².

Španělsko rovněž předložilo žádost o dvouleté prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí o státní podpoře NN 22/2008, podle něhož je podpora poskytovaná španělskými orgány ohledně daně AIEM slučitelná se společným trhem. Komise toto prodloužení o dva roky povolila rozhodnutím o státní podpoře SA.31950 (N 544/2010)³, které prodloužilo dobu platnosti rozhodnutí o státní podpoře NN 22/2008 do 31. prosince 2013.

Pokud jde o žádost o prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí 2002/546/ES, Komise ji posoudila s ohledem na rozsah znevýhodnění Kanárských ostrovů a došla k závěru, že povolení požadovaného prodloužení je odůvodněné.

¹ Úř. věst. L 179, 9.7.2002, s. 22.

² Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

³ Úř. věst. C 237, 13.8.2011, s. 1.

Zpráva Komise Radě o zvláštním režimu týkajícím se daně AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech přijatá dne 28. srpna 2008 skutečně potvrdila, že AIEM funguje uspokojivě a ustanovení rozhodnutí 2002/546/ES není třeba měnit.

Rozhodnutí Rady č. 895/2011/EU ze dne 19. prosince 2011⁴ proto změnilo rozhodnutí 2002/546/ES a prodloužilo dobu jeho použitelnosti do 31. prosince 2013.

Dne 4. března 2013 španělské orgány požádaly Komisi, aby připravila rozhodnutí Rady, kterým se Španělsku povoluje uplatňovat osvobození od daně AIEM nebo její snížení u některých produktů, jež byly vyprodukovány na Kanárských ostrovech, na období 2014–2020, a upravila seznam produktů a maximální sazby uplatňované na některé z nich.

Dne 28. června 2013 Komise přijala nové pokyny k regionální podpoře na období 2014–2020⁵. Tyto pokyny jsou součástí širší strategie pro modernizaci kontroly státních podpor, jejímž cílem je posílení růstu na jednotném trhu zaváděním účinnějších opatření podpory a zaměřením úsilí Komise na prosazování práva v případech, které mají největší dopad na hospodářskou soutěž.

Vzhledem k tomu, že tyto pokyny vstoupí v platnost dne 1. července 2014, zdálo se prodloužení doby použitelnosti rozhodnutí 2002/546/ES ve znění rozhodnutí č. 895/2011/EU o šest měsíců, aby datum ukončení jeho použitelnosti bylo shodné s datem vstupu těchto pokynů v platnost, jako odůvodněné. Rozhodnutí 2002/546/ES bylo změněno rozhodnutím 1413/2013/EU⁶, které prodloužilo jeho uplatňování do 30. června 2014.

Komise analyzovala žádost, kterou obdržela od španělských orgánů, jakož i informace od mnoha různých zúčastněných stran, které se na Komisi obrátily z vlastní iniciativy. Tato analýza potvrzuje, že zvláštní charakter Kanárských ostrovů ohrožuje jejich rozvoj a hospodářským subjektům, které se nacházejí v tomto členském státě, způsobuje dodatečné náklady. Je proto odůvodněné zachovat osvobození místních průmyslových výrobků uvedených na seznamu od daně AIEM. Toto opatření je nezbytné a přiměřené a nenarušuje integritu a soudržnost právního řádu Unie.

2. ANALÝZA ŽÁDOSTI ŠPANĚLSKA A PŘIMĚŘENOSTI ROZHODNUTÍ O ODCHYLCE

Podle článku 110 SFEU členské státy nepodrobí přímo ani nepřímo výrobky jiných členských států jakémukoli vyššímu vnitrostátnímu zdanění než je to, jemuž jsou přímo nebo nepřímo podrobeny podobné výrobky domácí. Členské státy nepodrobí dále výrobky jiných členských států vnitrostátnímu zdanění, které by poskytovalo nepřímou ochranu jiným výrobkům.

Nicméně na základě článku 349 SFEU může Rada členským státům s nejbzdálenějšími regiony povolit odchylku od ustanovení článku 110 SFEU tak, aby byla zohledněna strukturální sociální a hospodářská situace v těchto regionech, jež je prohlubována dalšími faktory, které vážným způsobem ohrožují jejich rozvoj. Touto odchylkou nesmí být ohrožena integrita a soudržnost právního řádu Unie, který zahrnuje také vnitřní trh a společné politiky, jako je společná politika v oblasti zdanění opírající se o článek 113 SFEU. Proto musí být tyto odchylky přiměřené, tj. nesmějí jít dále, než je nezbytné pro nápravu nepříznivých rámcových podmínek, které brání hospodářskému rozvoji těchto regionů, a nesmějí příliš narušovat hospodářskou soutěž na jednotném trhu. V důsledku toho by jakákoli odchylka od článku 110 SFEU měla zůstat omezena na plnou nebo částečnou kompenzaci znevýhodnění v oblasti nákladů, kterým jsou výrobci z těchto regionů zasaženi.

⁴ Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 17.

⁵ Úř. věst. C 209, 23.7.2013, s. 1.

⁶ Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s.13.

Hospodářství Kanárských ostrovů je silně závislé na cestovním ruchu. Tato závislost závažným způsobem ohrožuje rozvoj Kanárských ostrovů, protože změna oblíbenosti, přírodní pohromy či hospodářské recese mohou mít obrovský dopad na hospodářskou a sociální situace souostroví. Přesně k tomu došlo během celosvětové finanční krize v roce 2008 a 2009, jež výrazně ovlivnila počet turistů na ostrovech a následně i jejich hospodářství. Pokles počtu turistů způsobil značný nárůst nezaměstnanosti, která začíná převyšovat míru nezaměstnanosti v kontinentálním Španělsku, jež je spolu s Řeckem jedním ze dvou členských států s nejvyšší mírou nezaměstnanosti v Evropské unii. Tento nárůst byl dokonce patrnější, pokud jde o míru nezaměstnanosti mladých lidí, což lze vysvětlit skutečností, že mnoho mladých lidí je závislých na sezónních pracovních místech, která vytváří cestovní ruch.

Pro trh na Kanárských ostrovech je rovněž charakteristický omezený rozsah, který brání průmyslu dosáhnout optimální úrovně produkce. Většina průmyslových strojů je v zájmu vyšší produktivity a rentability určena k velkovýrobě. Tato zařízení nejsou určena pro menší trh a vytvářejí nevyužité výrobní kapacity, což znamená, že průmysl je nucen vyrábět v menším objemu, než je nezbytné ke snížení výrobních nákladů, což omezuje možnosti úspor z rozsahu.

Země a území v blízkosti Kanárských ostrovů (Maroko, Západní Sahara a Mauritánie) snížily akviziční kapacitu a značný propad v rozvoji omezuje exportní možnosti Kanárských ostrovů.

Další charakteristickou vlastností Kanárských ostrovů s důležitým účinkem na dodatečné náklady, které vznikají usazeným hospodářským subjektům, je územní roztržitost a vzdálenost zdrojů většiny surovin, což zvyšuje náklady na přepravu. Tento problém se prohloubil v důsledku růstu cen ropy, která má významný dopad na zvýšení přepravních nákladů.

Voda je na Kanárských ostrovech vzácný zdroj. Nedostatek vody má zřejmý vliv na její cenu a vede ke konkurenčnímu znevýhodnění vůči odvětvím, jež se nacházejí v jiných částech Španělska nebo Evropské unie. To je mimořádně důležité pro odvětví, která spotřebovávají vodu jako důležitou surovinou (např. potravinářství, chemický průmysl, papírenství), ale také pro ta, která vyžadují vysokou míru chlazení.

Existují projekty na zavedení zemního plynu na dvou největších z Kanárských ostrovů, není však jasné, kdy toto palivo může být použito účinným způsobem. Absence zemního plynu je důležitým faktorem ztráty konkurenceschopnosti, neboť náklady na výrobu tepla a elektrické energie, které využívají jiné zdroje, jsou mnohem vyšší.

Vzhledem k tomu, že neexistují žádná recyklační zařízení, odpad musí být převážen na pevninu a toxické odpady musí být zpracovány mimo Kanárské ostrovy, odstraňování průmyslového odpadu a zpracování toxického odpadu má za následek vyšší náklady na ochranu životního prostředí.

Charakteristické znaky Kanárských ostrovů popsané výše ovlivňují do určité míry veškerou domácí produkci. Je tedy třeba ověřit, jaký vliv mělo stávající diferencované zdanění na tržní podíl místní produkce, a toto odlišné zdanění upravit tak, aby bylo zajištěno, že nedošlo k nadměrnému narušení hospodářské soutěže.

Analýza provedená s cílem rozhodnout o přijatých diferencovaných sazbách zohlednila nejen průměrný podíl místní produkce v období 2008–2011, ale také jeho vývoj a další informace, které poskytly zúčastněné strany, jež kontaktovaly Komisi, aby jí poskytly příslušné informace. V odvětvích vyrábějících výrobky s různými společnými celními sazbami byla provedena analýza vývoje společného tržního podílu všech produktů, a nikoli pouze

jednotlivých tržních podílů. Tím je vysvětleno, proč tyto produkty s podobnými průměrnými tržními podíly místní produkce mají různé maximální sazby diferencovaného zdanění.

V případě tabáku se navrhuje zachovat diferencovanou sazbu 25 % a aktualizovat minimální sazbu za 1 000 cigaret z 6 EUR na 18 EUR, jak požadují španělské orgány.

Španělské orgány zahrnují do seznamu produktů, na které se vztahuje diferencované zdanění, některé produkty s velmi nízkým tržním podílem místní produkce. Španělské orgány odůvodňují tuto skutečnost tvrzením, že existují plány na zvýšení místní produkce těchto produktů, jež by bez diferencovaného zdanění nebylo možné.

Z celkového počtu 139 produktů uvedených v žádosti předložené španělskými orgány Komise přijala požadovanou sazbu u 119 produktů, zatímco u zbývajících 20 má Komise za to, že by diferencovaná sazba měla být nižší, aby nedošlo k případnému narušení hospodářské soutěže.

Na základě podrobné analýzy provedené Komisí je možné stanovit různé seznamy produktů podle sazeb daňového rozlišení, odvětví a společného celního sazebníku:

5 %

Zemědělské produkty a produkty rybolovu:

0207 11/0207 13

Nerostné produkty:

2516 90 00 00/6801/6802

Stavební hmoty:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Chemické látky:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304
99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12
00/4012 13/4012 19

Kovozpracující průmysl:

7604/7608

Potravinářský průmysl:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/
0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/
1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/
1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/
2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Nápoje:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Textilní a kožedělný průmysl:

6112 31/6112 41

Papírenský průmysl:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Grafické umění a publikace:

4910

10 %

Zemědělské produkty a produkty rybolovu:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Stavební hmoty:

2523 29 00 00/

Potravinářský průmysl:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Papírenský průmysl:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Zemědělské produkty a produkty rybolovu:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Stavební hmoty:

2523 90/7010

Chemické látky:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/39
23 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Kovozpracující průmysl:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Potravinářský průmysl:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Nápoje:

2203/2208 40

Textilní a kožedělný průmysl:

6302

Papírenský průmysl:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Grafické umění a publikace:

4909/4911

25 %

Tabák:

2402

Tyto seznamy produktů naplňují cíl článku 349 přijmout konkrétní opatření, jejichž účelem je zohlednit zvláštní charakter Kanárských ostrovů jako nejvzdálenějšího regionu, přičemž současně nesmí narušovat hospodářskou soutěž způsobem, který by mohl ohrozit vnitřní trh.

Jakmile Španělské orgány předloží zprávu uvedenou v článku 2 tohoto rozhodnutí Rady, měla by Komise vyhodnotit účinky diferencované sazby a posoudit nutnost změn. Zároveň by bylo rovněž třeba ověřit, zda došlo ke zvýšení místní produkce výrobků, pro něž se požaduje diferencované zdanění, které však v současné době nepředstavují významný podíl místní produkce .

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Povolit Španělsku uplatňovat osvobození od daně nebo snížení daně označované jako AIEM u některých produktů, které byly vyprodukovány na Kanárských ostrovech.

Právní základ

Článek 349 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Zásada subsidiarity

Pouze Rada může na základě článku 349 Smlouvy o fungování EU přijmout konkrétní opatření ve prospěch nejvzdálenějších regionů, aby bylo možno přizpůsobit použití smluv pro tyto regiony, včetně společných politik, z důvodu trvalého znevýhodnění ohrožujícího hospodářskou a sociální situaci nejvzdálenějších regionů.

Návrh je proto v souladu se zásadou subsidiarity.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Volba nástrojů

Navrhovaný nástroj: rozhodnutí Rady.

Jiné nástroje by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

odchytky udělené podle článku 349 SFEU jsou obsaženy v rozhodnutích Rady.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY**o dani AIEM uplatňované na Kanárských ostrovech**

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁷,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 349 SFEU Rada s ohledem na strukturální sociální a hospodářskou situaci nejvzdálenějších regionů, která je prohlubována jejich odlehlostí, ostrovní povahou, malou rozlohou, složitým povrchem a podnebím a hospodářskou závislostí na malém množství produktů, přijímá konkrétní opatření zaměřená zejména na vytvoření podmínek pro uplatnění Smluv v těchto regionech, včetně společných politik.
- (2) Je proto třeba přijmout konkrétní opatření s cílem stanovit podmínky pro uplatnění Smlouvy v těchto regionech. Tato opatření musí brát v úvahu zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Společenství, který zahrnuje i vnitřní trh a společné politiky.
- (3) Na prvním místě seznamu znevýhodnění zjištěných na Kanárských ostrovech je převažující podíl odvětví služeb, zejména turistického ruchu, na regionální produkci a rovněž závislost hospodářství Kanárských ostrovů na tomto odvětví a malý podíl průmyslu na HDP Kanárských ostrovů.
- (4) Na druhém místě je izolovanost souostroví, která brání volnému pohybu osob, zboží a služeb. Zvyšuje se závislost na některých oborech dopravy, letecké a námořní, protože tyto obory dopravy ještě nebyly plně liberalizovány. Výrobní náklady jsou vyšší, protože tyto obory dopravy jsou méně efektivní a nákladnější než silniční nebo železniční doprava.
- (5) Tato ostrovní povaha se projevuje i ve vyšších výrobních nákladech v důsledku závislosti na surovinách a energii, nutnosti vytvářet zásoby a obtíží ovlivňujících dodávky výrobních zařízení.
- (6) Malý rozsah trhu a nízká úroveň vývozní činnosti, zeměpisná roztržitost souostroví a nutnost zachování diverzifikovaných, avšak pouze malých výrobních oborů splňujících požadavky malého trhu omezují možnosti úspor z rozsahu.
- (7) V mnoha případech je obtížnější nebo nákladnější zajistit specializované služby a údržbu a školení pro vedoucí a technické pracovníky nebo zadávat zakázky a

⁷ Úř. věst. [...].

podporovat hospodářskou expanzi mimo hranice trhu Kanárských ostrovů. Úzký rozsah metod distribuce vede k vytváření nadměrných zásob.

- (8) Pokud jde o životní prostředí, odstraňování průmyslových odpadů a zpracování toxického odpadu zvyšují náklady na ochranu životního prostředí. Růst těchto nákladů je způsoben skutečností, že neexistují recyklační závody, s výjimkou těch, které jsou určeny pro konkrétní produkty, odpad musí být převážen na pevninu a toxické odpady musí být zpracovány mimo Kanárské ostrovy.
- (9) Na základě všech těchto informací a oznámení španělských orgánů by povolení k uplatnění daně vztahující se na seznam výrobků, pro které platí osvobození od daně pro místní produkty, mělo být obnoveno.
- (10) Rozhodnutím Rady 2002/546/ES ze dne 20. června 2002⁸, přijatým na základě článku 299 Smlouvy o ES, bylo Španělsku do 31. prosince 2011 povoleno uplatňovat osvobození od daně označované jako „Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias“ (dále jen „AIEM“) nebo její snížení u některých produktů, které byly vyprodukovány na Kanárských ostrovech. Seznam produktů, na které se vztahuje výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze uvedeného rozhodnutí. Rozdíl ve zdanění produktů z místní produkce a ostatních produktů nesmí podle druhu produktu překročit 5, 15 nebo 25 procentních bodů.
- (11) Rozhodnutí Rady č. 895/2011/EU ze dne 19. prosince 2011⁹ změnilo rozhodnutí Rady 2002/546/ES a prodloužilo dobu jeho použitelnosti do 31. prosince 2013.
- (12) Rozhodnutí Rady č. 1413/2013/EU ze dne 17. prosince 2013¹⁰ změnilo rozhodnutí Rady 2002/546/ES a prodloužilo dobu jeho použitelnosti do 30. června 2014.
- (13) Daň AIEM slouží cíli autonomního rozvoje průmyslové výroby a diverzifikace hospodářství Kanárských ostrovů.
- (14) Maximální výše osvobození, které mohou být uplatněny na dané průmyslové výrobky, se liší podle odvětví a podle produktů v rozpětí od 5 % do 15 %.
- (15) Maximální výše osvobození, kterou lze uplatnit na končené tabákové výrobky, je však vyšší, neboť odvětví tabáku je výjimečný případ. Tabákový průmysl, který dříve na Kanárských ostrovech zaznamenal velký rozmach, po několika let významně upadá. Příčinou poklesu místní produkce tabáku na Kanárských ostrovech jsou samozřejmě tradiční znevýhodnění související s ostrovní povahou, jak jsou uvedena výše. Existují důvody pro zachování výrazného osvobození tabáku. Osvobození od daně je v přímé souvislosti s cílem udržet produkci na Kanárských ostrovech.
- (16) Cíle na podporu socioekonomického rozvoje Kanárských ostrovů se odrážejí na vnitrostátní úrovni v účelu daně a rozdělování příjmů, které vytváří. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému Kanárských ostrovů a jeho použití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje, včetně podpory místních činností, je zákonnou povinností.
- (17) Ustanovení se použijí po dobu 6,5 roku. Bude však nutné vyhodnotit jejich výsledky. Španělské orgány proto musí předložit Komisi nejpozději do 30. září 2017 zprávu o uplatňování ustanovení uvedených v článku 1 za účelem ověření dopadu přijatých opatření a jejich přínosu pro podporu nebo zachování místních hospodářských

⁸ Úř. věst. L 179, 9.7.2001, s. 22.

⁹ Úř. věst. L 345, 29.12.2011, s. 17.

¹⁰ Úř. věst. L 353, 28.12.2013, s.13.

činností, přičemž se vezme v úvahu znevýhodnění postihující nejbzdálenější regiony. Na tomto základě budou oblast působnosti a osvobození povolené podle pravidel Společenství případně pozměněny.

- (18) Daňové zvýhodnění související s AIEM musí zůstat přiměřené, aby nebyla narušena integrita a soudržnost právního řádu Unie, včetně ochrany hospodářské soutěže na vnitřním trhu a politiky státní podpory před vlivy, které by je mohly ohrozit.
- (19) Tímto rozhodnutím není dotčeno případné použití článků 107 a 108 SFEU,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článků 28, 30 a 110 Smlouvy o fungování Evropské unie se španělským orgánům povoluje do 31. prosince 2020 stanovit v případě produktů uvedených v příloze, které byly vyprodukovány na Kanárských ostrovech, úplné osvobození od daně nebo částečné snížení daně označované jako „Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancias en las islas Canarias (AIEM)“. Tato osvobození musí být součástí strategie hospodářského a sociálního rozvoje Kanárských ostrovů přispívat k podpoře místních činností.

2. Uplatňování úplných osvobození nebo snížení uvedených v odstavci 1 nesmí vést k rozdílům vyšším než:

- a) 5 % u produktů uvedených v příloze v oddílu A ;
- b) 10 % u produktů uvedených v příloze v oddílu B;
- c) 15 % pro produkty uvedené v příloze v oddílu C;
- d) 25 % u produktů uvedených v příloze v oddílu D. Španělské orgány však mohou stanovit minimální daň z cigaret, která nesmí být vyšší než 18 EUR z 1 000 cigaret a kterou lze uplatnit pouze tehdy, pokud je daň AIEM vyplývající z uplatnění obecných druhů zdanění nižší než tato hodnota.

Článek 2

Španělské orgány předloží Komisi nejpozději do 30. září 2017 zprávu o uplatňování ustanovení uvedených v článku 1 za účelem ověření dopadu přijatých opatření a jejich přínosu pro podporu nebo zachování místních hospodářských činností, přičemž se vezme v úvahu znevýhodnění postihující nejbzdálenější regiony.

Na tomto základě Komise předloží Radě zprávu obsahující úplnou analýzu hospodářských a sociálních aspektů a případně návrh na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí.

Článek 3

Toto rozhodnutí je použitelné od 1. července 2014.

Článek 4

Toto rozhodnutí je určeno Španělskému království.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda*